

Lumea-i o frunză pe ape

Flavius

Nu mai încap în burduful de câine,
am fost mușcat de alte întâmplări
și am cicatrice sub cearcănul de sub ochiul negru.

Carnea rănită acum amenință-n memorie
asemenea ninsorii în sânge,
îmi dă o pedeapsă mai mare
decât să-mi fiu chiriaș în trup.

Zăpezile negre îngheață pe umeri,
frigul se rupe din întuneric
ca un orb izgonit de lumină
și ochii adorm în morminte de sticlă.

În subteranele gândului trăiesc mântuit,
lumea-i o frunză pe ape,
odată cu ea toate visele plutesc
prin aerul ce mângâie pe tâmpile
pe adevăratul meu Dumnezeu.